

॥ द्रुपद उवाच ॥ अश्रुत्वेवं वचनं ते महर्षे मया पूर्वं यतितं संविधातु । नैव शक्यं विहितस्यापयानं तदेवेदमुपपन्नं विधानं ।
दिष्टस्य ग्रन्थिरनिवर्त्तनीयः स्वकर्मणा विहितं नेहकिञ्चित् । कृतं निमित्तं हि वरैकहेतोस्तदेवेदमुपपन्नं विधानं । ७२९०
यथैव कृष्णाक्तवती पुरस्तान्नैकान्पतोन्मे भगवान्ददातु । स चाप्येवं वरमित्यब्रवीत्तां देवो हि वेत्ता परमं यदत्र ।
यदि चैवं विहितः शङ्करेण धर्मोऽधर्मो वा नात्र ममापराधः । गृह्णन्विमे विधिवत्पाणिमस्या यथोपजोषं विहितैषां
हि कृष्णा ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीद्भगवान्धर्मराजमद्यैव पुण्याहमुत वः पाण्डवेयाः । अद्य पौर्ण्य योगमुपैति चन्द्रमाः पाणिं
कृष्णायास्तं गृहाणाद्य पूर्वं ।

ततो राजा यज्ञसेनः सपुत्रो जन्यार्थमुक्तं वज्रं तत्तदयं । समानयामास सुताञ्च कृष्णामाज्ञाय रत्नैर्बहुभिर्विभूष्य ।
ततस्तु सर्वे सुहृदो नृपस्य समाजग्मुः सहिता मन्त्रिणश्च । द्रष्टुं विवाहं परमप्रतीता द्विजाश्च पौराश्च यथाप्रधानाः । ७२९५
ततोऽस्य वेश्माय्यजनोपशोभितं विस्तीर्णपद्मोत्पलभूषिताजिरं । बलौघरत्नौघविचित्रमाबभौ नभो यथानिर्गलतारकाचितं ।
ततस्तु ते कौरवराजपुत्रा विभूषिताः कुण्डलिनो युवानः । महार्हवस्त्राम्बरचन्दनोचिताः कृताभिषेकाः कृतमङ्गल
क्रियाः ।

पुरोहितेनाग्निसमानवर्चसा सदैव धौम्येन यथाविधि प्रभो । क्रमेण सर्वे विविशुस्ततः सदो महर्षभा गोष्ठमिवाभिन
न्दिनः ।

ततः समाधाय सवेदपारगो जुहाव मन्त्रैर्ज्वलितं ऊताशनं । युधिष्ठिरं चाप्यपनीय मन्त्रविन्नियोजयामास सहैव
कृष्णया ।

प्रदक्षिणं तौ प्रगृहीतपाणी परोणयामास स वेदपारगः । ततोऽभ्यनुज्ञाय तमाजिशोभिनं पुरोहितो राजगृहादिनिर्ययौ । ७२९०
क्रमेण चानेन नराधिपात्मजा वरस्त्रियेस्त जगृजस्तदा करं । अहन्यहन्युत्तमरूपधारिणे महारथाः कौरववशंवर्द्धनाः ।
इदञ्च तत्राद्भुतरूपमुत्तमं जगाद देवर्षिरतीव मानुषं । महानुभावा किल सा सुमध्यमा बभूव कन्यैव गते गतेऽ
हनि ।

कृते विवाहे द्रुपदो धनं ददौ महारथेभ्यो वज्ररूपमुत्तमं । शतं रथानां वरहेममालिनां चतुर्थुगां हेमखलीनमालिनीं ।
शतं गजानामपि पद्मिनां तथा शतं गिरीणामिव हेमशृङ्गिणां । तथैव दासीशतमश्वशैव नं महर्हिवेशाभरणाम्बरसज्जं ।
पृथक्पृथग्दिव्यदृशां पुनर्ददौ तदा धनं सौमकिरग्निसाक्षिकं । तथैव वस्त्राणि विभूषणानि प्रभावयुक्तानि महानुभावः । ७२९५
कृते विवाहे तु ततस्तु पाण्डवाः प्रभूतरत्नामुपलभ्य तां स्त्रियं । विजहुरिन्द्रप्रतिमा महाबलाः पुरे तु पाञ्चालनृपस्य
तस्य ह ।

इत्यादिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि द्रौपदीविवाहे अष्टनवत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १८८ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ पाण्डवैः सह संयोगं गतस्य द्रुपदस्य ह । न बभूव भयं किञ्चिद्देवेभ्योऽपि कथञ्चन ।

कुन्तीमासाद्य ता नार्यो द्रुपदस्य महात्मनः । नाम सङ्कीर्त्तयन्त्योऽस्याः जग्मुः पादौ स्वमूर्द्धनि ।

कृष्णा च दौमसम्बीता कृतकौतुकमङ्गला । कृताभिवादना श्वश्रास्तस्यौ प्रज्ञा कृताञ्जलिः ।

रूपलक्षणसम्पन्ना शीलाचारसमन्विता । दौपदीमवदत्प्रेम्णा पृथाशीर्ष्वचनं सुषां ।